

[Knud Jespersen]

have gennemført en række nedskæringer, efter at have optrådt bogstavelig talt på bud af hr. Poul Hartling, ja, så kommer man nu, hvor man kunne sætte ind, og siger: nu laver vi en god lov, herren til Bregentved skal slippe 4 mill. kr. billigere i skat, de, der har faste værdier, skal slippe en halv milliard billigere i skat, og det, vi kommer til at mangle, det må vi så tage hos dem, der skal svare de høje huslejer, over børneinstitutioner eller på anden måde.

Det går ikke længere. Man er nødsaget til at prøve at nærme sig de principper, der er nødvendige, i alt fald ud fra en samfundsmæssig betragtning. Samfundsmæssigt er det jo helt tosset, at man vil give afkald på at tilegne sig de penge, og da samfundet som bekendt ikke bare består af slotsherren til Bregentved eller af A. P. Møller, men også af en 130.000-140.000 arbejdsløse og af et par millioner mennesker, der bor til leje, og som skal betale højere lejer, ja, så synes vi, det er rimeligt, at man gør voldsom modstand.

Vi har ikke stillet ændringsforslag, fordi vi ønsker hele dette lovforslag forkastet. Jeg vil også gøre indsigelse mod betænkningen. Vi har dokumenteret, hvordan man ville berige forskellige grupper. Vi har også sagt, at det, der var nødvendigt, var at gennemføre vores forslag om fastfrysning af disse værdistigninger, men vi har ingen illusioner om, at noget sådant vil ske. Alligevel vil jeg nævne det.

Når vi ikke har stillet ændringsforslag, så er det, fordi de alle sammen — minus det radikale venstres forslag — går på en yderligere lempelse. De radikale har jo foreslået en slags reguleringsordning, og dele af den har man nogen sympati for. Jeg er bare lidt bange for, som jeg tidligere har sagt i debatten, at det endelige mål ikke rigtig svarer til vores principper, så dette forslag vil vi hverken stemme for eller imod. Vi synes nok, man kunne kigge på det, men hvad angår alle de øvrige forslag må jeg sige ganske blankt: dem vil vi stemme imod, på samme måde som vi vil stemme imod selve lovforslaget. Vi anser det for at være skadeligt for det store flertal. Vi anser det for at være en dårlig forretning, og vi synes, det er en ulykke — men det er selvfølgelig socialdemokratiets egen sag — at det i den politiske

historie kommer til at stå, at socialdemokratiet undlod at regere, men handlede i stedet for på det magtbud, som venstre dirigerede med, efter de ordrer, venstre gav.

Af det, der er sagt her, vil man kunne forstå, at vi vil stemme imod samtlige ændringsforslag. Vi ønsker, at enten skal man beslaglægge alle sådanne værdistigninger, eller også skal man beskatte dem. Ændringsforslagene og loven går i den modsatte retning, og vi må handle derefter.

Jes Schmidt (CD):

Det ærede medlem hr. Knud Jespersen har lige betegnet det foreliggende forslag som skadeligt. Jeg skal ikke gå i rette med ham om dette udtryk, men jeg vil gerne understrege, at loven, som den er i dag, er ikke kun skadelig, den er nærmest ved at være grundlovsstridig. Vi har ved behandlingen af forslagene om revision af denne lov om kapitalvindingskat og særlig indkomstskat påvist allerede i forrige samling, at den fører til, f. eks. nede i min landsdel ved ekspropriation af jord til motorvejsbyggeriet mellem Åbenrå og Padborg, at der ikke mere er tale om ekspropriation, men om konfiskation. Et meget grotesk tilfælde er f. eks., at en mand for at komme af med en halv hektar må betale 70.000 kr. i sammenhæng med jordfordelingen — så grotesk, så skadelig virker denne lov, som den er i dag.

Det er derfor, vi hilser med glæde, at der nu er en første revision af loven om særlig indkomstskat i sigte, og at vi forhåbentlig i denne uge endeligt kan vedtage dette lovforslag, for folkettingen kunne efter vor mening simpelt hen ikke være bekendt at gå ind i sommerferien, uden at der var sket noget på dette område.

Jeg vil i sidste runde stemme for lovforslaget, sådan som forligspartierne har udformet det, men det betyder ikke, at vi ikke ser de skavanker, som er forbundet med det foreliggende forslag. Det forlig, som venstre og socialdemokratiet har indgået, løser jo ikke alle problemer tilfredsstillende. Jeg tænker, hvad angår min landsdel, på, at 1965-vurderingen ikke tilgodeser virkeligheden.

CD-gruppen stiller derfor af denne og andre grunde, som allerede er blevet nævnt her fra talerstolen, sammen med frem-